



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעות: 1. קואנדו מדיה בע"מ (בפרוק מרצון)

2. וואלה! תקשורת בע"מ

נגד

הנתבע: שחר מודן

החלטה

לפני בקשה למתן רשות להתגונן.

כתב התביעה

1. התובעות מבקשות בכתב התביעה שהוגש בסדר דין מקוצר לחייב הנתבע לשלם הסך של "1,721,400 ₪ (לצרכי אגרה 106,800 ₪)" בגין הפרת הסכם פשרה שנכרת ביום 2.9.13 בין הצדדים, שאסר על הנתבע לפרסם פרסומיים פוגעניים בנוגע לתובעות וקבע תשלום פיצוי מוסכם בסך של 10,000 ₪ בתוספת מע"מ בגין כל פרסום.

2. התובעות טוענות כי אין מחלוקת לגבי תוקף ההסכם, הפרתו ע"י הנתבע, סכום הפיצוי המוסכם, סכום הפשרה ששולם לנתבע והזכות לקבלת הפיצוי המוסכם.

3. התובעות טוענות כי בחלוף שנתיים ממועד מתן פסק הדין ולאחר שפקעה הערבות שניתנה ע"י הנתבע להבטחת התחייבותיו, העלה טענות בעניין תוקף ההסכם ו"פצח במסע השמצות והכפשות מחודש".

4. התובעות צרפו דוגמא של אחד מהמכתבים ששיגר הנתבע בדואר מקוון הכוללת בין היתר הדברים שלהלן: "בא לי להקיא עליכם", "בועלי נידות ואוכלים טרפות" ו"בקנטינה בכלא יש וזלין חינם אל תדאגו".



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

5. התובעות טוענות כי התריאו בנתבע בכתב ביום 15.6.15, אך הוא הגיב בכתב בזלזול "במספר בלתי מבוטל של פעמים ושורות ברצף, שנועד לבטא זלזול".
התובעות צרפו דוגמאות נוספות של פרסומים נגד התובעות וחברות הקשורות בהן, כגון בזק ופרסומים במרשתת וברשתות חברתיות.
6. התובעות טוענות כי נאלצו להגיש בקשה לפי פקודת ביזיון בימ"ש ובימ"ש (כבוד השופט שליו) קבע ביום 7.12.15 כי על תובעת 1 למצות "הסנקציה הכספית הקבועה בהסכם" ולפיכך תובענה זו עולה בקנה אחד עם החלטת בימ"ש הנזכרת.
7. התובעות טוענות כי תובענה שהוגשה ע"י הנתבע בה ביקש לבטל פסק הדין נדחתה ביום 4.4.16.
8. התובעות טוענות כי שלחו אל הנתבע התראה נוספת בכתב ביום 5.6.16, אך הוא דחה אותה בכתב וציין בין היתר "האיומים שלכם לא מדגדגים לי את הציפורן בבוהן. אתם גנבים ואתם תחזירו את כל הכספים לציבור ותשבו בכלא".
9. בסעיף 54 לכתב התביעה מפורטים הפרסומים האסורים:
פרסום מיום 27.7.15 בדף הפייסבוק של "העין השביעית" נספח 10.
פרסום מיום 22.10.15 בדף הפייסבוק של משטרת ישראל נספח 17.
פרסום מיום 3.12.15 בדף הפייסבוק של "דה-מרקר" נספח 18.
"139 פרסומים באמצעות דוא"ל מיום 29.5.16 (לצרכי אגרה בלבד התובעות יתייחסו לפרסומים אלו כפרסום אחד)". נספח 19.
- פרסום נוסף בדוא"ל מיום 1.6.16 נספח 20.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

10. התובעות טענו שלצרכי אגרה מעמידים התביעה בגין הפיצוי המוסכם על סך של 58,500 ₪ ובנוסף, לנוכח הפרת ההסכם (הן הפצת הפרסומים המפרים והן הפרת שמירת סודיות ההסכם) תובעות הסך ששולם לנתבע לפי הסכם הפשרה בסך של 48,300 ₪, סה"כ 106,800 ₪.

הליכים שונים עד להגשת הבקשה למתן רשות להתגונן

11. לאחר הגשת כתב התביעה, הוגש מספר רב של בקשות והודעות ע"י הנתבע, לעיתים, כמעט מדי יום ושבוע.

12. לגבי אחת הבקשות לעניין היות תובעת 1, חברה בפרוק מרצון, בימ"ש קבע שיש לבקש מבימ"ש המחוזי אישור להגשת תביעה זו. בימ"ש המחוזי, ע"י כבוד הנשיא השופט אורנשטיין, קבע בפר"ק 17-01-39771 כי לא נדרש אישור להגשת התובענה.

13. בימ"ש דן בסוגיית הבטחת תשלום הוצאות ככל שיפסקו נגד תובעת 1 וקבע שדי בערבות תובעת 2 וזו ניתנה כנדרש

מחיקת הבקשה למתן רשות להתגונן

14. בהתאם להחלטה של כבוד סגנית הנשיא השופטת רסלר זכאי נדחה המועד להגשת הבקשה למתן רשות להתגונן. לאחר שבימ"ש הסדיר את סוגיית מעמדה של תובעת 1 כתובעת, הורה לנתבע להגיש בקשה למתן רשות להתגונן.

15. לאחר הגשת הבקשה, בימ"ש קבע ביום 8.3 כלהלן: "דין הבקשה המחזיקה 40 עמודים להדחות על הסף שכן אינה נתמכת בתצהיר כנדרש ולכן על המבקש להגיש מידית בקשה מתוקנת נתמכת בתצהיר.

חמור מכך, המבקש כולל בבקשה השוואה לנאום היועץ המשפטי לממשלה במשפט אייכמן.

תהינה טענות המבקש נגד המשיבות אשר תהיינה, אין לקבל ואין להשלים השוואה בין משפט אייכמן לבין המחלוקת האזרחית בתיק זה.

אשר על כן, בימ"ש מוחק את הבקשה למתן רשות להתגונן ומורה למבקש להגיש שוב ללא אזכור של השוואה, או משפט אייכמן ובעיקר נאום הפתיחה של היועץ המשפטי



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

לממשלה.

המבקש מזהר כי ככל שישוב ויעשה שימוש בדימויים וציטוטים הנוגעים לשואה, או לתביעות נגד נאצים ועוזריהם, בימ"ש יאלץ לשקול השתת הוצאות נגדו לטובת אוצר המדינה.

בימ"ש מצפה שבבקשה המתוקנת המבקש יכלול בשני העמודים הראשונים תקציר בכותרות של כל טענותיו אותן הוא מפרט על פני 40 עמודים. הבקשה המתוקנת, תוגש תוך 5 ימים מהיום ולא, ינתן נגד המבקש פסק דין על יסוד כתב התביעה."

הבקשה המתוקנת למתן רשות להתגונן

16. הנתבע הגיש בקשה מתוקנת למתן רשות להתגונן, הפעם נתמכת בתצהיר, בה דרש " להחזיר כנגדי התביעה בתיק 12-07-8895 בסך 2,000,000 ₪ במידית, ולקיים את ההליך העיקרי בתיק" (ההדגשה במקור ע.ה.).

17. כמו כן טען כי חוק איסור לשון הרע גובר על כל הסכם באשר מדובר בחוק של המדינה וכי יש לדון באם לא פג תוקף הסכם הפשרה לאחר שהערבות הבנקאית הוחזרה למבקש בשנת 2015, האם הפרסומים הינם משמיצים ואם עומדות לנתבע הגנות לפי חוק איסור לשון הרע, מדוע נחתם הסכם הפשרה, מדוע המשיבות שילמו לנתבע "כספים רבים עבור השתקתו", "האם מדובר בתשלום דמי שתיקה/שוחז?" , מדוע הנתבע הסכים לחתום על ההסכם? האם יש לו זכות חוקתית לערער על צווי המניעה "השגויים" שבעקבותיהם "נסחט" ע"י המשיבות, האם פסק הדין הופר? מי יפצה הציבור מפני "מעללי המשיבות"? והאם תאגיד (בפרוק מרצון) זכאי לפיצוי?

18. עוד נטען כי יש לסלק התביעה על הסף מחמת השתק שיפוטי – העדר יריבות בינו לבין תובעת 2, מרמה – עקב הסתרת היות תובעת 1 בפרוק מרצון, שימוש לרעה בהליכי משפט ע"י הגשת בקשות שונות ברשות האכיפה עוד בטרם ניתן פסק דין, התיישנות – החוזה אינו ערוך לצמיתות, מעשה בי דין/השתק פלוגתא – בימ"ש המחוזי (כבוד השופטת צ'רניאק) דחה ברע"א 16-01-13140 הטענות כי הסכם הפשרה הופר, שיהוי בהגשת התביעה - הגשת התביעה בחלוף שנה וחצי ממועד הפרסומים, מעשה בי דין/השתק עילה – שוב הפניה לפסק הדין של כבוד השופטת צ'רניאק, שיבוש הליכי משפט/קבלת דבר במירמה – "מדוע מוותרים על 2 מיליון שח ודורשים רק 100,000 ₪? ממה הם פוחדים?" , ויתור - פסק הדין שנתן תוקף להסכם הפשרה לא מקנה "למשיבות שום סעד", הפרת



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

צו שיפוטי – "התובעת הפרה צו שיפוטי שאסר עליהם מפורשות להציג בפני בימ"ש בהליכים אחרים את העניין של ההטרדה המאיימת", עניין תלוי ועומד – מתנהל הליך נוסף בין הצדדים שעניינו חקירת הסכם הפשרה ע"י היועץ המשפטי לממשלה, היעדר נזק – תאגיד לא ייפרע בשל עוולה אלא אם גרמה לו נזק.

19. לגבי הפרסומים שמנו התובעות, הנתבע התייחס לכל אחד מהם, אחד לאחד, כפי שיפורט בהמשך.

20. בנוסף נטען לקיזוז ע"י הפניה לנספח 11 על כל נספחיה. בנספח 11 הנתבע טוען כי מגיע לו שכר עבודה ובנוסף פיצוי הלנת שכר על פי חוק בגין שלוש שנים, עבור עבודה במשך שלושה חודשים, בסך של 816,300 ₪ ללא ציון התקופה בה עבד הנתבע אצל ה"הנתבעת". גם התצהיר התומך בבקשה מפנה לנספח ותוכנו לעניין טענת הקיזוז.

21. במסגרת הסיכום, הנתבע טוען לגניבת דעת, סעד שביושר, מרמה, תביעת סרק וחומרת גזל על פי התלמוד בבלי/המשפט העברי ומבקש ב"סוף דבר" לקבוע כי נסחט, לסלק התובענה, או ליתן רשות להתגונן, להשית הוצאות ולדון בטענת הקיזוז בגין "5 שנים" של הלנת שכר.

דיון מיום 28.3.17

22. ביום 28.3.17 התקיים דיון בבקשה. המשיבות ויתרו על חקירת הנתבע ולכן בימ"ש הורה לצדדים לסכם בכתב בכל הסוגיות התלויות ועומדות.

סיכומי הצדדים

23. הנתבע הגיש סיכומים קצרים בהם עמד על כך שהתובעות ויתרו על חקירתו וכי יש לדחות התביעה על הסף מהנימוקים שפורטו בבקשה למתן רשות להתגונן ולחלופין ליתן לו הזדמנות להביא ראיותיו ולקיים דיון לגבי כל פרסום ופרסום בסדר דין רגיל. התובעות הגישו סיכומים על פני 13 עמודים וצרפו נספחים כך שהסיכומים מחזיקים 138 עמודים. התובעות טענו כי הנתבע חתם על ההסכם מרצון חופשי ולכן עליו לשאת בתוצאות מעשיו. התובעות הזכירו כי הנתבע הגיש כחמישים בקשות "טורדניות וחסרות תוחלת ורלוונטיות" וטענו בהסתמך על "ניסיון מר מההתנהלות עם הנתבע" כי פועל ב"טקטיקת התשה" ועמדו על פסיקת הוצאות משמעויות לטובתן. עוד נטען כי "הוראות הסכם הפשרה קיבלו תוקף של פסק דין" תוך הפנייה לעניין זה לפסק דינו של כבוד השופט ברקאי, כי אין מחלוקת שהוראות ההסכם הופרו, וניתנה התייחסות לטענות השונות שהעלה הנתבע. התובעות



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

ביקשו לדחות הבקשה ולחלופין להתנות מתן רשות להתגונן בתנאים שונים לרבות הפקדת עירבון. הנתבע הגיש סיכומי תשובה בהם ביקש מבימ"ש לפקוח עיניו ולשאול עצמו: **"מדוע התובעות מסרבות להחזיר כנגדי התביעה בסך 2 מיליון ש"ח"**. הנתבע טען כי אין לקבל הסבר התובעות בסיכומיהן כי ויתרו על חקירתו כדי לחסוך זמן שיפוטי ושב על טענות שפרט בבקשה למתן רשות להתגונן ובסיכומיו.

דיון והכרעה

24. על פי כתב התביעה, על בימ"ש לפסוק פיצוי מוסכם לפי הסכם שהצדדים כרתו ושלאחר כריתתו התביעה בת.א. 8895-07-12 **קואנדו נ' מודן** נמחקה ביום 3.9.13 וכן להורות על השבת הסכום ששולם לנתבע על פי הסכם הפשרה. תחילה ידון בימ"ש בבקשה לחייב הנתבע בפיצוי מוסכם בגין חמש הפרות נטענות של הסכם הפשרה.

האם יש מקום לבטל הסכם הפשרה ?

25. הנתבע טען לפני מספר ערכאות כי יש לבטל הסכם הפשרה. בה"פ 16-02-22700 **מודן נ' וואלה דן** בימ"ש זה (ע"י כבוד השופט **ברקאי**) בטענה לגופה ודחה אותה בפסק דין מנומק שניתן ביום 4.4.16. מותב זה אינו יושב כערכאת ערעור על פסק דין אחר שניתן בבימ"ש זה ולכן דין הטענה להידחות.

האם ההסכם כולו, או חלקו, עדיין תקף ?

26. הנתבע העלה טענות רבות, חלקן אף לא נדרשות כלל למחלוקת בתובענה זו, חלקן אף לא בסמכות בימ"ש זה, כגון טענות להלנת שכר עבודה, אולם טענה אחת, נדרשת להכרעה במחלוקת ומעוררת קושי מבחינת התובעות. **הטענה היא כי בניגוד לטענת התובעות כי הסכם הפשרה היה תקף בעת ביצוע הפרסומים, ההסכם, או מי מתנאיו פקע בעת שהתובעת 1 השיבה לנתבע הערבות הבנקאית.**

27. יש להבחין בין טענה זו לבין טענה קודמת לפיה ההסכם היה בטל מדעיקרא, או דינו היה להתבטל, שנדונה והוכרעה, כאמור לעיל, בתובענה נפרדת, ע"י כבוד השופט **ברקאי**. בימ"ש לא מצא בפסק דינו של כבוד השופט **ברקאי** התייחסות לסוגיה האם פקעו הוראות מסוימות בחלוף שנתיים, ומכאן שלא הובאה לפניו, ואם הובאה לפניו, לא מצא להתייחס אליה ומכאן שלא הוכרעה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

28. מעיון בפסק הדין בו נמחקה התביעה שהגשתה הביאה הצדדים לחתימת הסכם פשרה, עולה כי לא כל תוכן הסכם הפשרה הובא לעיון בימ"ש, אלא חלק ממנו. בבקשה שהובאה לפני בימ"ש שם צוין כי **"בין הצדדים הוסכם, בין היתר, כדלהלן"** והובא תוכן של **שני סעיפים מההסכם** שנחתם בין שני הצדדים. לעניין זה חשיבות לעניין פרשנות ההסכם שנכרת והתייחסות לטענות של בטלות מכוח אי חוקיות, אי מוסריות ותקנת הציבור.

29. כמו כן, יש מקום לציין כי הצדדים ביקשו מבימ"ש שם ליתן תוקף של פסק דין **"להסכמות המפורטות לעיל"**, אולם בימ"ש ע"י כבוד השופט **צימרמן** קבע כלהלן: **"על יסוד הסכמות הצדדים, המפורטות בהודעה הנ"ל מטעם הצדדים, נמחקת התביעה ללא צו להוצאות, כמבוקש בהסכם"**.

30. מכאן שאין לייחס למי משני פסקי הדין, של כבוד השופט **ברקאי**, ושל כבוד השופט **צימרמן**, קביעה כי הסכם הפשרה, כולו, או חלקו, יעמוד על כנו ללא הגבלת זמן.

31. מפאת חשיבות הדברים, להלן נוסח סעיף 2.2 לבקשה שהוגשה לפני בימ"ש (כבוד השופט **צימרמן**), עת מחק התביעה שהגשתה גרמה לכריתת ההסכם. (בהסכם הסעיף מוספר כסעיף 3).
"היה והנתבע ו/או מי מטעמו יפרסם כל פרסום משמיץ כמשמעות המונח בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 ו/או כל פרסום מכל סוג שהוא אודות התובעת ו/או כנגד וואלה ו/או כנגד מי מטעמן, כי אז ישלם הנתבע לתובעת פיצוי מוסכם בגובה 10,000 ₪ בתוספת מע"מ בגין כל פרסום כאמור וזאת תוך 7 ימים לאחר קבלת דרישה בכתב מטעם התובעת. במקרה של פרסום כאמור לא תעמוד לנתבעת טענת הגנה כלשהיא לפי חוק איסור לשון הרע, ועל התובעת יהיה להוכיח את דבר הפרסום בלבד. סכום הפיצוי המוסכם מוסכם בין הצדדים בהיותו סביר והגיוני בנסיבות העניין."

32. ההסכם שתוכנו המלא, לא הובא לפני כבוד השופט **צימרמן**, שותק בסוגית משך הזמן בו יעמדו בתוקף התחייבויות הצדדים. פרק הזמן היחידי שמוזכר בו הוא פרק הזמן שנקבע בסעיף 5. נקבע כי הערבות הבנקאית שימציא הנתבע לצורך הבטחת התחייבויותיו על פי ההסכם תיוותר בידי התובעת 18 חודש.

33. כבשגרה, היה מקום לקבוע כי ההתחייבויות יעמדו על כנם ללא הגבלה למעט הסייגים לעניין פקיעת או ביטול חוזה, המנויים בחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג - 1973, או חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א - 1970.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

34. אולם, בשים לב לתוכן התחייבויות הנתבע שכוללות ויתור על הגנות להן זכאי על פי חקיקה לצורך מימוש זכות היסוד שמוקנית לו לחופש ביטוי, בימ"ש מוצא טעם בטענת הנתבע כי אין לקבוע שוויתור זה יחול לצמיתות.

35. היות חופש הביטוי זכות יסוד במשטרנו הדמוקרטי נקבע כבר בראשית ימיה של שיטת המשפט הישראלית בבג"ץ 53/73 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, פ"ד ז, 871 ומאז רק התעצם היקפה ורבתה חשיבותה של הזכות.

36. מכאן שיש להחיל על הוויתור לצמיתות על ההגנות על פי חוק על מימוש זכות היסוד לחופש ביטוי את הוראת סעיף 30 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג – 1973, לפיה, ככל שזו הייתה כוונת, או מטרת, הצדדים הרי היא בטלה מכוח תקנת הציבור.

37. בנוסף, יצוין כי לא ברור כי זו אכן הייתה כוונת ומטרת הצדדים ומכאן שגם על דרך התחקות אחר כוונת הצדדים ותוכנו של ההסכם, ניתן להגיע למסקנה שהצדדים התכוונו לתחולה של 18 חודש, ולא יותר. בעניין זה יצוין שהתובעות בחרו שלא לחקור הנתבע.

38. תימוכין נוספים לקביעה כי הוויתור על הגנות לפי חוק על חופש הביטוי יפוג תוך 18 חודש מיום כריתת ההסכם ניתן ללמוד מפסיקה דומה בסוגיית הגבלת חופש העיסוק שקדמה לביטול כמעט מוחלט של הפגיעה בחופש העיסוק.

39. לצורך עריכת איזון מידתי בין עניינה של התובעת 1 כי הנתבע יכבד התחייבותו החוזית לא לפרסם דבר אודותיה ויותר על ההגנות על פי חוק למימוש זכות היסוד לחופש ביטוי לבין מימוש זכות היסוד של הנתבע לחופש ביטוי בהתאם להגנות על פי חקיקה על מימוש הזכות, יש לשים לב לשיקולים שלהלן:

לא נקבע במפורש כי ההסכם יעמוד על כנו לעולם ועד.

תקופת תוקף הערבות תואמת פרקי זמן מרביים שנקבעו בעבר בפסיקה לגבי תניות שפגעו בזכויות יסוד כגון פגיעה בחופש העיסוק.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

לתובעות עומדת הזכות להגן על שמן הטוב ע"י הגשת תביעות מתאימות בכל פעם שתסבורנה כי מימוש זכות היסוד לחופש ביטוי נעשתה שלא כדין, דהיינו, כי הפרסום אסור לפי חוק ולא עומדות לנתבע ההגנות על פי חוק.

לעניין זה יש להביא בחשבון שכך קובעת החלופה הראשונה בהתחייבות הנתבע לעניין האיסור על הנתבע לפרסם פרסומים משמיצים שאין סיבה כי תמשיך לחול ללא הגבלה. לכאורה, כל שהוסכם הוא כי דין הנתבע במקרה ויתברר כי השמיץ התובעת לשלם פיצוי מוסכם.

לעניין החלופה השנייה העוסקת ב"פרסומים מכל סוג שהוא", ברי שהוא גורף ובלתי מידתי בעליל.

לעניין שתי החלופות, הוויתור על הגנה לפי חוק איסור לשון הרע, דינה כי תחול באופן מידתי ולעניין זה, תקופת בת 18 חודש, נראית סבירה בנסיבות העניין ופסיקה נוהגת בעת פגיעה בזכות יסוד.

40. אשר על כן, בימ"ש קובע כי ההגבלה לגבי כל פרסום והוויתור על הגנות על פי חוק איסור לשון הרע פקעו בעת החזרת הערבות הבנקאית לנתבע בחלוף 18 חודש ממועד כריתת ההסכם.

בחינה נקודתית של הפרסומים

41. בשים לב לאמור לעיל, יש לבדוק האם הפרסומים מקימים חיוב בפיצוי מוסכם בסדר דין מקוצר על פי הסכם הפשרה.

פרסום מיום 27.7.15 בדף הפייסבוק של "העין השביעית" – בחלק התגובות לכתבה שסיקרה הדיון המשפטי באתר כתב הנתבע "שכחתם לציין שהם שילמו לי כסף בעבור שתיקה". הנתבע לא מכחיש כי הוא פרסם התגובה וטוען שהפרסום נעשה כתגובה לכתבה מכפישה נגדו והוא מותר לפי חוק איסור לשון הרע. מכאן שבגין פרסום זה יש לחייבו בתשלום הפיצוי המוסכם.

הפרסום נעשה בחלוף 18 חודש ממועד כריתת החוזה, ומכאן שעומדות לנתבע הגנות כגון אמת דיברתי. מכאן שיש לברר הגנה זאת באמצעות שמיעת ראיות ואין לקבוע שאין לנתבע הגנה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

פרסום מיום 22.10.15 בדף הפייסבוק של משטרת ישראל – מעיון בנספח זה עולה שמדובר בפנייה של הנתבע למשטרת ישראל באמצעות דף הפייסבוק של המשטרה שבה הוא מפרט טענות שונות נגד מי מהתובעות, שופטים שהיטו דין ושותפים לקנוניה נגדו, וחששו מפני שליחת "מחסל".

גם פרסום זה נעשה לאחר חלוף 18 חודש. בימ"ש מניח שעותק הפרסום הגיע לידיעת התובעות שכן צורף לכתבי בי דין. הנתבע שוב לא הכחיש כי זאת פנייתו למשטרה, אך טען כי לא מדובר בדף הפייסבוק של המשטרה, אלא בהתכתבות בדף הפייסבוק של משטרת ישראל עם שוטר, בניסיון של הנתבע להתלונן נגד התובעות. האם תוכן התלונה, הינו פרסום מותר? ספק לנוכח תוכנה, אך ספק זה יש לברר באמצעות שמיעת ראיות ואין לקבוע כי אין לנתבע הגנה.

פרסום מיום 3.12.15 בדף הפייסבוק של "דה-מרקר" – הנתבע כלל בפרסום באתר העיתון פרטים לגבי תביעה שהגיש וחקירת מנהלי אתר וואלה במשטרה. לאחר מכן הוא מספר על החלטת כבוד השופטת קוברסקי והגשה נוספת בעקבת החלטתה של תביעה ודבר החקירה של מנהלי אתר וואלה. הנתבע מציין כי נתבע בעבר בתביעת סרק והתביעה הוסרה לאחר "ששחטו אותי ושילמו לי שוחד בתמורה לשתיקתי". הנתבע אישר שגם פרסום זה הינו מעשה ידיו וטען כי "מותר לאזרח לפנות לתקשורת על מנת שיבחנו ידיעה" (ההדגשה במקור – ע.ה.). "פרסמתי שהם נחקרים במשטרה ופרסום זה הינו אמת, הגשתי נגדם תלונה במשטרת אשקלון".

גם פרסום זה נעשה לאחר חולף 18 חודש ממועד כריתת ההסכם. אולם, לגבי הטענה לתשלום "שוחד", ברור כי אין לטענה זו יסוד לנוכח היות ההסכם בעת כריתתו תקף כפי שקבע כבוד השופט ברקאי ולכן לגבי פרסום זה, אין לנתבע הגנה. אשר על כן מחייב הנתבע לשלם הפיצוי המוסכם.

"139 פרסומים באמצעות דואר מקוון מיום 29.5.16 (לצרכי אגרה בלבד התובעות יתייחסו לפרסומים אלו כפרסום אחד)." – תוכן הפרסום דומה לתוכן הפרסום הקודם. גם הפעם הנתבע מאשר כי הוא שלח המכתב. הנתבע טוען להגנת אמת דיברתי - "פרסמתי שאתר וואלה נמצאים בחקירה בבית משפט מחוזי". עוד טען, כי הפרסום מותר, שכן הוצגה בקשה שהוגשה בבימ"ש והבקשה "הינה עובדה אמתית" (ההדגשה במקור – ע.ה.), וכי אין יריבות עם וואלה, ו"מותר להזהיר את הציבור מפני עושיהם".

גם פרסום זה נעשה בחלוף 18 חודש ממועד כריתת ההסכם. הנתבע מפרסם כותרת כגון "הונאת ענק/סחיטה/שוחד" שניתן אולי לקשור בדוחק לטענות הנדונות לפני בימ"ש המחוזי בהליך שמוזכר



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

במכתב וקובע בפרסום כי התובעת, או מי הקשור אליה "מרמים את המפרסמים גונבים מיליונים". אם קביעות אלה הם במסגרת ציטוט של כתב טענות, היה עליו לכתוב הדברים במפורש. האם עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי" ? ספק רב, אך הנתבע לא נחקר בעניין זה ולכן אין לקבוע כי אין לו הגנה, גם אם נראה כי יקשה עליו, להוכיח כי אמת דיבר.

פרסום נוסף בדואר מקוון מיום 1.6.16. הפרטים בעניין זה, כמו גם טענות הנתבע, זהים לעניין הפרסום מיום 29.5.16 ולכן התוצאה נותרה, אותה תוצאה.

סיכום לעניין חיוב בפיצוי מוסכם

42. לגבי ארבעה פרסומים יש ליתן רשות להתגונן ובפרסום אחד יש להשית פיצוי מוסכם.

האם תובעת 2 זכאית לפיצוי מוסכם?

43. בעניין זה יש לקבל טענת הנתבע כי אין יריבות בינו לבין תובעת 2 לעניין חיובו בתשלום פיצוי מוסכם על פי ההסכם שכן ההסכם קובע באופן מפורש שהפיצוי ישולם לתובעת 1. מכאן שיש ליתן לנתבע רשות להתגונן לגבי תביעת תובעת 2.

האם התובעות זכאיות בסדר דין מקוצר להחזר הכספים ששילמו לנתבע על פי ההסכם ?

44. התובעות לא הפנו בכתב התביעה להוראה בהסכם שמקימה להם סעד השבה. מעיון בהסכם עולה כי בסעיף 10 הנתבע "מחויב להשיב לתובעת את כל הסכומים ששולמו לו עד לאותו מועד" "במקרה של הפרה כלשהי של איזו מהוראות הסכם זה על ידי הנתבע". מהותית, סעיף זה מהווה השתת פיצוי מוסכם נוסף. התובעות טוענות כי בנוסף להפרת ההסכם לעניין פרסום מפר, התובע ביצע הפרות נוספות ע"י הפצת הפרסומים המפרים וחשיפת פרטי ההסכם. הפרסומים ע"י הנתבע מיום 27.7.15 ומיום 3.12.15 כי שולם לו כנגד שתיקתו חושפים הסכם הפשרה. אשר על כן, יש לדחות בקשתו להתגונן בעניין זה ביחס לתובעת 1 ולכן מחייבו להשיב לתובעת 1 מלוא הסכום ששולם לו בסך של 48,300 ₪. לגבי תביעת תובעת 2 להשבה, ניתנת לנתבע רשות להתגונן באשר זו אינה צד להסכם הפשרה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

חיוב בערובה ובהוצאות

45. אמנם, בימ"ש קבע כי לגבי ארבעה פרסומים, יש ליתן רשות להתגונן, אולם אין להתעלם מחומרת הטענות של הנתבע בפרסומיו כלפי התובעות, דלות הראיות בשלב זה לביסוס טענותיו החמורות והתנצלותו בכתב שכתת הוא מבקש לחזור בו ממנה לאחר שקיבל הסך של 48,300 ₪.

46. על פי רע"א 384/17 קלמו סבוב נ' גמא (ע"י כבוד השופט רובינשטיין), לבימ"ש סמכות לעשות שימוש בתקנה 210 לתקסד"א התשמ"ד – 1984 ולהתנות מתן רשות להתגונן בהפקדת ערובה כאשר סיכויי ההגנה קלושים, תוך התחשבות בסכום התביעה הנוגעת לפרסומים אלה, ויכולתו הכלכלית של המבקש ולכן בימ"ש מתנה מתן רשות להתגונן לגבי ארבעת הפרסומים בהפקדת ערובה בסך של 15,000 ₪ תוך 10 ימים מהיום. ככל והנתבע יכול להציג ראיות כי אין ביכולתו לשלם העירבון במלואו, או בתשלום אחד, עליו להגיש בקשה מתאימה, נתמכת בראיות תוך 10 ימים מהיום.

47. בחלוף המועד להפקדת העירבון, היה ולא יוגש אישור הפקדה, או תוגש בקשה לעניין העדר יכולת לשלם העירבון, ינתן פסק דין לטובת תובעת 1, על מלוא הרכיב של חיוב בפיצוי מוסכם והתיק יקבע לדיון לגבי תביעת תובעת 2 ככל שזו תעמוד על המשך ההליכים.

48. לעניין חיוב בהוצאות, התוצאה לפיה ניתנה רשות להתגונן לגבי תביעת תובעת 2 ולגבי תביעת תובעת 1 בעניין ארבעה מתוך 5 פרסומים, מחייבת לשקול חיוב בהוצאות של התובעות ובעיקר תובעת 2 שאינה צד להסכם הפשרה. לכך יש להוסיף כי התובעות חרגו ממספר העמודים שבימ"ש קצב לעניין מספר העמודים של הסיכומים ואלה כללו 138 עמ'. מנגד, הנתבע חויב לשלם לתובעת 1 חלק משמעותי מסכום התביעה והתובעות צודקות בטענתן כי הנתבע הרבה שלא לצורך להגיש בקשות שרובן נדחו ומרבה להשתמש בשפה בוטה, מעליבה ומשתלחת ללא הצדקה, גם אם נניח לצורך הדיון, שאמת בפיו. בשלב מסוים, הדברים הגיעו עד כדי כך שהנתבע השווה בין המחלוקת כאן לבין עניין השואה ואילץ בימ"ש למחוק כתב טענות שהגיש. בימ"ש התרשם כי הנתבע הטמיע המסר, מיתן מאז התבטאויותיו וקצב הגשת הבקשות התמעט באופן משמעותי. אשר על כן, בשלב זה, ישא כל צד בהוצאותיו.

תז"פ ליום 15.5.17 לבדיקת הגשת אישור הפקדה, או בקשה לעניין יכולתו הכספית של הנתבע.

ניתנה היום, ו' אייר תשע"ז, 02 מאי 2017, בהעדר הצדדים.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 16-06-31389 קואנדו מדיה בע"מ ואח' נ' מודן

עדי הדר, שופט